FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Hē Kainē Diathēkē

Motte, Benjamin

En Londinē, 1703

Kapitel

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-231710

Visual Library

ρεσθῶ αὐξηθῶ, καὶ τῷ ὀξυνόμῳ ὅπῃ μὴ ἐδωκεν ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ὄχι εἰς καθαιρεσιν.

11 Λοιπὸν ἀδελφοὶ χαίρετε, τελειοῦσθε, παρακαλεῖσθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, ἔχετε εἰρήνην, καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης θέλει εἶναι μὲ σᾶς.

12 Χαιρετίσθητε ἕνας τὸν ἄλλον μὲ φίλημα ἅγιον· οἱ ἅγιοι ὅλοι σᾶς χαιρετοῦσιν.

13 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἂς εἶναι μὲ ὅλους σας. ἀμὴν.

† Ἡ εἰς Κορινθίους δευτέρα ἐγράφη ἀπὸ Φιλίππων τῆς Μακεδονίας. διακόνου τοῦ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Ἁγίου ΠΑΥΛΟΥ τοῦ Ἀποστόλου

Εἰς ΓΑΛΑΤΑΣ.

Κεφ. α. γ.

ΑΥΛΟΣ ἀπόστολος, ὄχι ἀπ' ἀνθρώπους, οὐδὲ διαμέσου ἀνθρώπου, ἀλλὰ διαμέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ πατρὸς ὁποῦ τὸν ἀνάστησεν ἐκ νεκρῶν,

2 Καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ ὁποῦ εἶναι μαζίμου, εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλατίας.

3 Ἂς εἶναι χάρις εἰς ἐσᾶς, καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

4 Ὁποῦ ἔδωσε τὸν λόγον, διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, διὰ νὰ μᾶς ἐλευθέρωνε ἀπὸ τὸν περιοῦν αἰῶνα τῆς πονηρίας, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός μας.

5 Εἰς τὸν ὁποῖον ἂς εἶναι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμὴν.

6 Θαυμάζω ὅτι ἐπῆρε γρήγορα ἀπ' ἐκεῖνον ὁποῦ σᾶς ἐκάλεσε μὲ τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ ἐμετεφερθήκατε εἰς ἄλλο εὐαγγέλιον.

7 Τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἄλλο, ἀλλὰ μόνον εἶναι τινὲς ὁποῦ σᾶς συγχύζουσι, καὶ θέλουσι νὰ μεταμορφώσουν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ ἂν καὶ ἐμεῖς, ἢ ἄγγελος ἀπ' τὸν οὐρανὸν σᾶς εὐαγγελίζη, ἄλλο ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ σᾶς εὐαγγελίσαμεν, ἂς εἶναι ἀνάθεμα.

9 Καθὼς ἐπροείπαμεν, καὶ τώρα πάλιν λέγω, ἂν κανεὶς σᾶς εὐαγγελίζη, ἄλλο ἀπ' ἐκεῖνο ὁποῦ ἐπαραδόθητε, ἂς εἶναι ἀνάθεμα.

10 Διατὶ τώρα εὐαρεστῶ ἀνθρώπους πείθω (νὰ πιστεύουν) ἢ τὸν Θεόν. ἢ ζητῶ νὰ ἀρέσκω ἀνθρώπους; διατὶ ἂν ἔτι ἀκόμη ἤμουν κατὰ τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἤμουν Χριστοῦ δοῦλος.

11 Καὶ

2 μὲ λόγους

4 παρόντος. ἢ φωτεινοῦ.

11 Καὶ σᾶς δηλοποιῶ, ἀδελφοὶ, τὸ εὐαγγέλιον ὁπῦ εὐαγγελίσθη ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι δὲν εἶναι ἀνθρώπινον.

12 Ἀλλὰ οὐδὲ ἐγὼ τὸ ἐπαρέλαβα, οὐδὲ τὸ ἐδιδάχθηκα ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ τὸ ἐδιδάχθηκα διὰ μέσου ἀποκαλύψεως τῦ Ἰησῦ Χρισῦ.

13 Διατὶ ἀκούσθε τὴν πολιτείαν μου ὁπῦ εἶχα ἕνα καιρὸν εἰς τὸ Ἰουδαϊσμὸν, ὅτι περισσὰ ἐκατάτρεχα τὸ ἐκκλησίαν τῦ Θεῦ, καὶ τὴν ἐκάρσουα.

14 Καὶ ἐπροκόπτα εἰς τὸ Ἰουδαϊσμὸν, παρὰ ἄλλους πολλοὺς συνομηλικούς μου ἀπὸ τὸ γένος μου, ὅπου πολλὰ περισσὰ ζηλωτὴς εἰς τὸ παράδοσις τῶν πατέρων μου.

15 Ἀλλ' ὅταν ἐθέλησεν ὁ Θεὸς, ὁπῦ μὲ ἐχώρισεν ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῦ μητρός μου, καὶ μὲ ἐκάλεσε διὰ μέσου τῦ χαρίτος τῦ,

16 Νὰ φανερώσῃ τὸ υἱόν τῦ εἰς ἐμένα, διὰ νὰ τὸ εὐαγγελίσω εἰς τὰ ἔθνη, παρευθὺς δὲν ἐσυμβουλεύθηκα με σάρκα καὶ με αἷμα.

17 Οὐδὲ ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τοὺς προτεριναίους μου ἀποστόλους, ἀλλὰ ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ἐγύρισα εἰς τὴν Δαμασκόν.

18 Ἔπειτα ὕστερα ἀπὸ τρεῖς χρόνους ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, νὰ ἰδῶ τὸν Πέτρον, καὶ ἀπόμεινα εἰς ἐκεῖνον δεκαπέντε ἡμέρας.

19 Καὶ κανένα ἄλλον ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους δὲν εἶδα, παρὰ τὸν Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τῦ Κυρίου.

20 Καὶ ἐκεῖνα ὁπῦ σᾶς γράφω, νὰ ὁπῦ τὰ γράφω ὀμνύω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι δὲν ψεύδομαι.

21 Ἔπειτα ἦλθα εἰς τὰ μέρη τῦ Συρίας καὶ τῦ Κιλικίας.

22 Καὶ δὲν ἤμουν εἰς τὸ πρόσωπον γνωρισμένος εἰς τὰς ἐκκλησίας τῦ Ἰουδαίας, ὁποὺ ἦταν εἰς τὸν Χρισόν.

23 Μόνον ἄκουα ὅτι ἐκεῖνος ὁπῦ μᾶς ἐκατάτρεχεν ἕνα καιρὸν, τώρα εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ἔκαμε καιρὸν ἐκάρσουα.

24 Καὶ ἐδόξαζον εἰς ἐμένα τὸν Θεόν.

Κεφ. β'. 2.

Ἔπειτα πάλιν ἀσὰν ἐπέρασαν δεκατέσσαρες χρόνοι, ἀνέβηκα εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, μαζὶ μὲ τὸν Βαρνάβα, παίρνοντας ὁμῦ καὶ τὸν Τίτον.

2 Καὶ ἀνέβηκα καθὼς μὲ ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς, καὶ τοῦ ὁμολόγησα τὸ εὐαγγέλιον ὁπῦ κηρύττω εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ξεχωρισῦ εἰς ἐκείνους ὁπῦ ἐλογαριάζουσαν πολλὰ τίμιοι, μήπως καὶ τρέχω, ἢ ἔτρεξα, εἰς καιρόν.

3 Ἀλλὰ καὶ ὁ Τίτος ὁπῦ ἦτον μαζί μου, δὲ κόπῦ καὶ ἦτον Ἕλλην. δὲν ἀναγκάσθη νὰ περιτμωθῇ.

4 Καὶ διὰ τοὺς ψευδαδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἐμπήκασι κρυφὰ μὲ δόλον, νὰ κατασκοπεύσουν τὴν ἐλευθερίαν μας ὁπῦ ἔχομεν εἰς τὸν Χρισὸν Ἰησῦν, διὰ νὰ μᾶς καταδουλώσουν.

5 Τοὺς ὁποίους οὐδὲ ὅλον δὲν τοὺς ἐδώσαμεν ὑπόταξιν, οὐδὲ τοὺς ὑποταχθήκαμεν, διὰ νὰ μένῃ πάντοτε ἡ ἀλήθεια τῦ εὐαγγελίου εἰς ἐσᾶς.

6 Καὶ ἀπ' ἐκείνους ὁπῦ λογιάζονται

ὁμῦ · πρόσωπον

ζεσθαι νὰ εἶναι πιστοὶ, ὅπ λογιὰ καὶ ἂν εἶναι, δὲν μὲ μέλει· ὁ Θεὸς δὲν δίχως προσωπον ἀνθρώπου. διατὶ ἐκεῖνοι ὁπῶ λογιάζονται νὰ εἶν μεγάλοι, δὲν μὲ αὔξησαν πίστεις.

7 Ἀλλὰ τὸ ἐναντίον· ἀσθὼ ἴδασιν ἐκεῖνοι ὅτι ἐγὼ ἐπιστεύθηκα τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυσίας, καθὼς ὁ Πέτρος ἐπιστεύθη τὸ εὐαγγέλιον τῆς περιτομῆς.

8 Διατὶ ἐκεῖνος ὁπῶ ἐνέργησεν εἰς τὴν Πέτρον εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς περιτομῆς, ἐνέργησεν καὶ εἰς ἐμένα, εἰς τὴν ἀποστολὴν εἰς τὰ ἔθνη.

9 Καὶ ἐγνῶσας νὰ γνωρίσουν τὴν χάριν ὁπῶ μοῦ ἐδόθη, ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Κηφᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης, οἱ ὁποῖοι λογαριάζονται νὰ εἶναι στῦλοι, ἔδωκαν ἐμένα καὶ τὸν Βαρνάβα, τὰ δεξιὰ (σημάδι) τῆς κοινωνίας διὰ νὰ πάμεν νὰ κηρύτταμεν ἐμεῖς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὴν περιτομήν.

10 Μονάχα τοὺς πτωχὲς νὰ ἐνθυμόμεστε, τὸ ὁποῖον καὶ ἐσπούδασα νὰ τὸ κάμω.

11 Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ Πέτρος εἰς τὴν Ἀντιόχειαν, τὴν ἐμποδίσθηκα εἰς τὸ πρόσωπον, ὅτι ἦτον καταγνωσμένος.

12 Διατὶ πρὶν νὰ ἔλθουν τινὲς ἀπὸ τὸν Ἰακώβου, ἔτρωγε μαζὶ μὲ τὰ ἔθνη, καὶ ὅταν ἔλθαν, ἐσύρνετο ὀπίσω καὶ ἐχώριζε τὸν λόγον, φοβούμενος ἐκείνους ὁπῶ ἦταν ἀπὸ τὴν περιτομήν.

13 Καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν ἐκατμάνθηκαν καὶ οἱ λοιπὸὶ Ἰουδαῖοι· εἰς τόσον ὁπῶ καὶ ὁ Βαρνάβας ἐσύρθη μὲ τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν.

14 Ἀλλὰ ὅταν ἴδα ἐγὼ ὅτι δὲν ἐπερπατοῦσαν ὀρθὰ εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου, εἶπα τοῦ Πέτρου ὁμπροστὰ εἰς ὅλους, δὲ ἐσὺ ὅπου Ἰουδαῖος ζῆς ἐθνικῶς, καὶ Ἰουδαϊκὰ, τί ἀναγκάζεις τὰ ἔθνη νὰ ἰουδαΐζουν;

15 Ἐμεῖς εἴμεστε φυσικοὶ Ἰουδαῖοι, καὶ ὄχι ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τὰ ἔθνη.

16 Ἀμὴ ἠξεύρομεν ὅτι δὲν δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἀμὰ διὰ μέσου τῆς πίστεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐμεῖς ὁπιστεύσαμεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθοῦμεν ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου. διατὶ δὲν θέλει δικαιωθῆ ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου καμία σάρκα.

17 Ἀλλὰ ἀνίσως ζητοῦμεν νὰ δικαιωθοῦμεν εἰς τὸν Χριστὸν, εὑρεθήκαμεν καὶ ἐμεῖς αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἄρα ὁ Χριστὸς εἶν ὑπουργὸς τῆς ἁμαρτίας; μὴ γένοιτο.

18 Διατὶ ἐὰν ἐκεῖνα ὁπου ἐχάλασα, ἐκεῖνα πάλιν οἰκοδομῶ, κάμνω τὸν λόγον παραβάτην.

19 Διατὶ ἐγὼ διαμέσου τοῦ νόμου, ἀπέθανα εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ζήσω εἰς τὸν Θεόν.

20 Ἐσταυρώθηκα μὲ τὸν Χριστὸν, καὶ πλέον ἐγὼ δὲν ζῶ, ἀμὰ ὁ Χριστὸς ζῆ εἰς ἐμένα. καὶ ἐκεῖνο ὁπῶ ζῶ τώρα εἰς τὴν σάρκα, ζῶ μὲ τὴν πίστιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὁπῶ μὲ ἀγάπησε καὶ παραδόθηκε τὸν ἑαυτόν του διὰ λόγον.

21 Δὲν καταφρονῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. διατὶ ἐὰν ἦναι ἡ δικαιοσύνη διαμέσου τοῦ νόμου, ὁ Χριστὸς λοιπὸν δίκαια ἀπέθανεν.

Κεφ.

κὰς ὄχι ἰουδαϊκὰ

10 διὰ νὰ ἐνθυμοῦμεν

14 ἴδα

Κεφ. γ'. 3.

Ω Ἀνόητοι Γαλάται, τίς σᾶς ἐβάσκανε νὰ μὴ πειθῆτε εἰς τὴν ἀλήθειαν, ὁποῦ ὁμπροστὰ εἰς τὰ μάτια σας ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐσταυρωμένος εἰς ἐσᾶς;

2 Ἐκεῖνο μονάχα θέλω νὰ μάθω ἀπὸ λόγου σας, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, ἐλάβετε τὸ πνεῦμα, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

3 Τέτοιας λογῆς εἶστε ἀνόητοι, ἐξοῦ πᾶς νὰ ἀρχίσετε μὲ πνεῦμα, τώρα νὰ τελειωθῆτε μὲ τὴν σάρκα;

4 Τόσα πολλὰ ἐπάθετε μεταῖαις, καὶ ἄμποτε νὰ ἦτον ματαῖαις.

5 Ἐκεῖνος λοιπὸν ὁποῦ σᾶς δίδει τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργεῖ δυνάμεις εἰς ἐσᾶς, ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου τὸ κάμνει, ἢ ἀπὸ τὴν ἀκοὴν τῆς πίστεως;

6 Καθὼς Ἀβραὰμ ἐπίστευσε εἰς τὸν Θεὸν καὶ τοῦ ἐλογαριάσθη εἰς δικαιοσύνην.

7 Γνωρίζετε λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, αὐτοὶ εἶναι υἱοὶ τοῦ Ἀβραάμ.

8 Καὶ ἡ γραφὴ ἐξοῦ πᾶς νὰ προϊδῇ, ὅτι ὁ Θεὸς θέλει δικαιώσει τὰ ἔθνη ἀπὸ τὴν πίστιν, προαναγγέλισε προτίτερα τὸν Ἀβραάμ, ὅτι εἰς ἐσένα θέλουν εὐλογηθῆ ὅλα τὰ ἔθνη.

9 Εἰς τόσον ὁποῦ ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν, εὐλογοῦνται μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ.

10 Διατὶ ὅσοι εἶναι ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ νόμου, εἶναι ὑποκάτω εἰς τὴν κατάραν. διατὶ εἶναι γεγραμμένον, καταραμένος εἶναι πᾶς ἕνας ὁποῦ δὲν κάμνει τελείας ὅλα ἐκεῖνα ὁποῦ εἶναι γεγραμμένα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ νόμου.

11 Καὶ ὅτι εἰς τὸν νόμον κανένας δὲν δικαιώνεται σιμὰ εἰς τὸν Θεὸν, φανερὸν εἶναι, ὅτι ὁ δίκαιος θέλει ζήσει ἀπὸ τὸν πίστιν.

12 Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν. ἀμὰ λέγει, ἐκεῖνος ὁποῦ κάμνει αὐτὰ θέλει ζήσει διὰ αὐτά.

13 Ὁ Χριστὸς μᾶς ἐξαγόρασεν ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἐξοῦ πᾶς νὰ ἔγινε διὰ χάρημας κατάρα. διατὶ εἶναι γεγραμμένον· κάθε ἕνας ὁποῦ εἶναι κρεμασμένος εἰς τὸ ξύλον εἶναι ὑπὸ κατάραν.

14 Διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ Ἀβραάμ, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν, διὰ νὰ λάβωμεν ἐμεῖς τὸ τάξιμον τοῦ πνεύματος μὲ τὴν πίστιν.

15 Ἀδελφοὶ, ἀνθρωπίνως λέγω, ὅμως διαθήκην ἀνθρώπου βεβαιωμένην κανένας δὲν τὴν χαλνᾶ, οὐδὲ τοῦ προσθέτει παραπάνω.

16 Εἰς τὸν Ἀβραὰμ ἐλαλήθησαν τὰ τάξιματα, καὶ εἰς τὸ σπέρματα. δὲν λέγει καὶ εἰς τὰ σπέρματα· ὡσὰν νὰ λέγῃ διὰ πολλοὺς, ἀμὰ λέγοντας ὡσὰν διὰ ἕνα, λέγει· καὶ εἰς τὸ σπέρμαν σου, τὸ ὁποῖον (σπέρμα) εἶναι ὁ Χριστός.

17 Καὶ τοῦτο λέγω διαθήκην ὁποῦ εἶναι βεβαιωμένην, προτίτερα ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸν Χριστὸν, ὁ νόμος ὁποῦ ἔγινεν ὕστερον ἀπὸ τετρακοσίους καὶ τριάντα χρόνους, δὲν τὴν καμνῇ ἀβέβαιον, εἰς τὸ νὰ χαλάσῃ τὸ τάξιμον.

18 Διατὶ ἐὰν ἡ κληρονομία εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον, δὲν εἶναι

πλέον ἀπὸ τὸ τάξιμον· ἀνὰ ὁ Θεὸς διαμέσου τῆς τάξεως χάριν (τὴν κληρονομίαν) εἰς τὸν Ἀβραάμ.

19 Διατί λοιπὸν (ἐδόθη) ὁ νόμος, ἐδόθη παραβάσεων διὰ τὴν παράβασις, ἕως ὅπου νὰ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ τάξιμον, ἔστω τὰς νὰ δοθῇ ὁ νόμος διαμέσου ἀγγέλων μὲ τὸ χέρι τοῦ μεσίτου.

20 Καὶ ὁ μεσίτης δὲν εἶναι τοῦ ἑνὸς, ἀνὰ ὁ Θεὸς εἶναι ἕνας.

21 Ὁ νόμος λοιπὸν εἶναι κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ ἐδόθη; μὴ γένοιτο. διατὶ ἂν ὁ νόμος ἔδοθε δοθῇ ὅπου νὰ ἠμπορεῖ νὰ ζωοποιήσῃ, βέβαια ἡ δικαιοσύνη ἤθελεν εἶναι ἀπὸ τὸν νόμον.

22 Ἀλλὰ ἡ γραφὴ ἐσφάλισεν ὅλα ἀπὸ κάτω εἰς τὴν ἁμαρτίαν, διὰ νὰ δοθῇ εἰς ἐκείνους ὅπου πιστεύουσιν τὸ τάξιμον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.

23 Καὶ ἐπὰν τοῦ νὰ ἔλθῃ ἡ πίστις ἐφυλαγόμεθα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν νόμον, σφιγγόμενοι ἕως εἰς τὴν πίστιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ ἐξεσκεπασθῇ.

24 Εἰς τόσον ὅπου ὁ νόμος ἔγινε παιδαγωγός μας εἰς τὸν Χριστὸν, διὰ νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν.

25 Ἀμὴ ἀφοῦ ἦλθεν ἡ πίστις, πλέον δὲν εἴμεθα ἀπὸ κάτω εἰς τὸν παιδαγωγόν.

26 Διατὶ ὅλοι εἶστε υἱοὶ Θεοῦ, διαμέσου τῆς πίστεως εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.

27 Διατὶ ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνεδύθήκατε τὸν Χριστόν.

28 Καὶ δὲν εἶναι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλληνας, δὲν εἶναι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, δὲν εἶναι ἄρσεν, οὐδὲ θῆλυ· διατὶ ὅλοι εἶστε ἕνας εἶστε εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

29 Καὶ ἐὰν ἐσεῖς εἶστε τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀβραὰμ λοιπὸν εἶστε σπέρμα, καὶ κληρονόμοι κατὰ τὸ τάξιμον.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ λέγω, εἰς ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι τόπος, δὲν διαφέρει ἀπὸ τὸν δοῦλον, ἀν καθὼς καὶ νὰ εἶναι ἀφέντης ὁλοκλήρου.

2 Ἀλλὰ εἶναι ἀπὸκάτω εἰς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ τοὺς οἰκονόμους, ἕως εἰς τὸν καιρὸν ὅπου εἶναι διορισμένος ἀπὸ τὸν πατέρα.

3 Ἔτζι καὶ ἐμεῖς ὅταν ἤμεσταν τόποι, ἤμεσταν δουλωμένοι ἀπὸκάτω εἰς τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου.

4 Ἀμὴ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ καιροῦ, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη ἀπὸ γυναῖκα, ὑποτεταγμένος ἀπὸκάτω εἰς τὸν νόμον.

5 Διὰ νὰ ἐξαγοράσῃ ἐκείνους ὅπου εἶναι ἀπὸκάτω εἰς τὸν νόμον, διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν ἐμεῖς τὴν υἱοθεσίαν.

6 Καὶ ὅτι εἶστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ του εἰς τὰς καρδίας σας· τὸ ὁποῖον κράζει, Ἀββᾶ ὁ πατήρ.

7 Εἰς τόσον ὅπου δὲν εἶσαι πλέον δοῦλος, ἀλλὰ υἱός, καὶ ἐὰν εἶσαι υἱὸς, εἶσαι καὶ κληρονόμος Θεοῦ διαμέσου τοῦ Χριστοῦ.

8 Ἀλλὰ τότε ἔχοντας νὰ μὴν γνωρίζετε τὸν Θεὸν, ἐδουλεύ-

3 Τὴν ἀνωμαλίαν

ἀρχεῖα

λθόντες ἐκείνος ὅπου δὲν εἶναι φυσικῶς Θεοί

9 Ἀμὴ πῶς ἠξεύρετε νὰ γνωρίζετε τὸν Θεὸν, καὶ μᾶλλον ὅπου τὸν γνωρίζετε ἀπὸ τὸν Θεὸν, πῶς γυρίζετε πάλιν εἰς τὰ ἀδύνατα καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα θέλετε νὰ ἀρχίσετε πάλιν νὰ τὰ δουλεύετε;

10 Τοῦς μῆνας φυλάττετε καὶ τοῦ μηνὸς, καὶ τοῦ καιροῦς, καὶ τοῦ χρόνους,

11 Φοβοῦμαι διὰ λόγου σας μήπως καὶ ἐκοπίασα δίκαιος εἰς ἐσᾶς.

12 Γίνετε ὡσὰν ἐγὼ, ὅτι καὶ ἐγὼ ἔγινα ὡσὰν ἐσᾶς, ἀδελφοὶ, παρακαλῶ σας, δὲν μὲ ἀδικήσετε τίποτες,

13 Καὶ ἐξεύρετε ὅτι μὲ ἀδυνασία τῆς σάρκας σᾶς εὐαγγέλισα κατὰ πρῶτον,

14 Καὶ τὴν πειρασμόν μου ὅπου εἶχα εἰς τὴν σάρκα μου δὲν τὴν καταφρονήσετε, οὐδὲ ἢ τὴν ἐξουδενώσετε· ἀλλὰ ὡσὰν ἄγγελον Θεοῦ μὲ ἐδεχθήκατε, ὡσὰν τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

15 Τί λοιπὸν ἦτον ὁ μακαρισμός σας τότε; διατὶ σᾶς μαρτυρῶ ὅτι εἰ ἦτον δυνατὸν, τὰ μάτια σας ἐβγάνετε καὶ μὲ τὰ ἐδίδετε.

16 Εἰς ποῖον ὅπου λέγοντάς σας τὴν ἀλήθειαν ἔγινα ἐχθρός σας;

17 Σᾶς ζηλεύουν ἀλλὰ ὄχι μὲ καλὴν διάθεσιν, ἀμὲ θέλουν νὰ μᾶς ἀποκλείσουν ἔξω, διὰ νὰ σᾶς ζηλεύετε ἐσεῖς.

18 Καλὸν εἶναι τὸ νὰ ζηλεύετε εἰς τὸ καλὸν πάντοτε, καὶ ὄχι μόνον ὅταν εἶμαι παρὼν εἰς ἐσᾶς.

19 Παιδία μου, σᾶς ὁποῦς πάλιν σᾶς βαστῶ, ἕως ὅπου νὰ μορφωθῇ ὁ Χριστὸς εἰς ἐσᾶς.

20 Καὶ θέλω νὰ εἶμαι παρὼν εἰς ἐσᾶς τώρα, καὶ νὰ ἀλλάξω τὴν φωνήν μου· ὅτι ἀπορῶ εἰς ἐσᾶς.

21 Εἰπέτε μου ἐσεῖς ὅπου θέλετε νὰ εἶστε ὑποκάτω εἰς τὸν νόμον, δὲν ἀκούετε τὸν νόμον;

22 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον ὅτι ὁ Ἀβραὰμ εἶχε δύο υἱοὺς, ἕνα ἀπὸ τὴν δουλεύουσαν, καὶ ἕνα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν.

23 Ἀλλὰ ἐκεῖνος ὅπου ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν δουλεύουσαν ἐγεννήθη κατὰ σάρκα, ἀμὲ ὁ ἄλλος (ὅπου ἦτον) ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἐγεννήθη διὰ μέσου τῆς ὑποσχέσεως.

24 Τὰ ὁποῖα ἀλληγοροῦνται. διατὶ αὐτοῖς εἶναι οἱ δύο διαθῆκαι, ἡ μία εἶναι ἀπὸ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ καὶ γεννᾷ εἰς δουλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Ἄγαρ.

25 Διατὶ τὸ Ἄγαρ εἶναι ὄρος Σινὰ εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ εἶναι ὅμοιον μὲ τὴν Ἰερουσαλὴμ, ὅπου εἶναι τώρα καὶ δουλεύει μὲ τὰ παιδία της.

26 Ἀμὴ ἡ ἄνω Ἰερουσαλὴμ εἶναι ἐλευθέρα, ἡ ὁποῖα εἶναι μητέρα ὁλοῦ ἡμᾶς.

27 Διατὶ εἶναι γεγραμμένον, χάρε ἐσὺ στεῖρα ὅπου δὲν γεννᾶς, ἄφνου φωνάζε καὶ βόησον ἐσὺ ὅπου δὲν πονεῖς, ὅτι πολυάριθμα εἶναι τὰ παιδία τῆς ἐρημίας (γυναικὸς) παρὰ ἐκείνης ὅπου ἔχει τὸν ἄνδρα.

28 Καὶ ἡμεῖς ἀδελφοὶ, ὡσὰν ὁ Ἰσαὰκ, εἴμεστε τέκνα τῆς ὑποσχέσεως.

29 Ἀλλὰ καθὼς τότε ἐκεῖνος ὅπου ἐγεννήθη κατὰ σάρκα ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα υἱόν, οὕτω (γίνεται) καὶ τώρα.

30 Ἀλ-

30 Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; βάλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, διὰ τὸ μὴ κληρονομῆσαι τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας.

31 Διόπερ, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμὲν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Κεφ. ε'. 5.

Στῆτε οὖν καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

2 Ἰδοὺ ἐγὼ Παῦλος ὑμῖν λέγω, ὅτι ἐὰν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει.

3 Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι.

4 Κατηργήθητε ἀπὸ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσατε.

5 Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πίστεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα.

6 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη.

7 Ἐτρέχετε καλῶς· τίς ὑμᾶς ἐνέκοψεν τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;

8 Ἡ πεποίθησις οὐκ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς.

9 Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ.

10 Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἐὰν ᾖ.

11 Ἀδελφοί, ἐγὼ εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ.

12 Ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

13 Ὑμεῖς γὰρ ἐπὶ ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκὶ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις.

14 Ὁτι πᾶς ὁ νόμος ἐν ἑνὶ λόγῳ πεπλήρωται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.

15 Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε.

16 Λέγω δὲ, πνεύματι περιπατεῖτε καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε.

17 Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος, τὸ δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα γὰρ ἀλλήλοις ἀντίκειται, ἵνα μὴ ἃ ἐὰν θέλητε ταῦτα ποιῆτε.

18 Εἰ δὲ πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον.

19 Φανερὰ δὲ ἐστὶ τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσελγεία,

20 Εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, φιλονεικία, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἱρέσεις,

21 φθό-

φθόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν καθὼς καὶ προεῖπον ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν.

22 Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις,

23 πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος.

24 Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ σαρκὸς τὸν νόμον ἐσταυρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.

26 Μὴ γινόμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.

Κεφ. ϛ'. 1.

Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προλαμβάνῃ ἄνθρωπος ἐν παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς.

2 Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτω ἀναπληρώσετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὢν, φρεναπατᾷ ἑαυτόν.

4 Δοκιμαζέτω δὲ ἕκαστος τὸ ἔργον ἑαυτοῦ, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον.

5 Ἕκαστος γὰρ τὸν ἴδιον φορτίον βαστάσει.

6 Κοινωνείτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι πάντα τὰ ἀγαθά.

7 Μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

8 Ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθορὰν· ὁ δὲ σπείρων εἰς πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκλυόμεθα· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι.

10 Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πηλίκοις γράμμασιν ἔγραψα ὑμῖν τῇ ἐμῇ χειρί.

12 Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διωκόμενοι.

13 Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι νομοθετοῦσι, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

14 Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ κόσμῳ.

15 Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπὶ τοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδείς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Πρὸς Γαλάτας ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

ἀφόσηκω ὁ ἀποστόλος

ἐμαυτὸν ἀφρόνα λοιπόν

διὰ ἀναπνεύσαντες ἐκεῖνα ὁποῦ (ἐστεῖς) θέλετε

2, ἐφανέρωται

10 ἄρα

5

1 διεφώνεν

2 Ταραχὴν melius, quam σπουδὴν

4 Καθάνα

5 καθάνα

21 Φθόνοι, φόνοι, μέθαι, ξεφαντύματα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις, τὰ ὁποῖα σᾶς προλέγω, καθὼς καὶ προεῖπα, ὅτι οἱοιδήποτε ὁποῦ κάμνουν τὰ τοιαῦτα λοιπὸν, δὲν θέλουν κληρονομήσει βασιλείαν Θεοῦ.

22 Ἀμὴ ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος εἶναι ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία καλοσύνη, ἀγαθοσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια,

23 Ἐναντία τοῦ τοιούτων, δὲν εἶναι νόμος.

24 Καὶ οἱοιδήποτε ὁποῦ εἶναι τοῦ Χριστοῦ, ἐσταύρωσαν τὴν σάρκα μαζὶ μὲ τὰ παθήματα, καὶ μὲ τὴν ὀπιθυμίας.

25 Ἐπειδὴ ζοῦμεν μὲ τὸ πνεῦμα, ἂς περιπατοῦμεν, καὶ μὲ τὸ πνεῦμα.

26 Ἂς μὴ γινόμεθα κενόδοξοι παροκινάντες ἕνας τὴν ἄλλον, καὶ φθονοῦντες ἕνας τὸν ἄλλον.

Κεφ. ε'. 6.

Ἀδελφοὶ, ἐὰν καὶ προπαρῇ ἄνθρωπος εἰς κάποιον σφάλμα, ἐσεῖς οἱ πνευματικοὶ ~~φθάνετε~~ τὸν τοιοῦτον μὲ πνεῦμα πραότητος, ταραζόμενος τὸν λόγον σας, μήπως καὶ ἐσὺ πειρασθῇς.

2 Συμπαθεῖτε τὰ βάρη ἕνας τοῦ ἄλλου, καὶ ἔτσι πληρώνετε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

3 Διότι δὲ φαίνεται κανένας νὰ εἶναι τίποτες, μὴ ὄντας τίποτες, τὸν λόγον τὸν ἀπατᾷ.

4 Καὶ πᾶς ἕνας ἂς δοκιμάζῃ τὰ ἔργα ὁποῦ κάμνει, καὶ τότε θέλει ἔχει τὸ καύχημα μοναχὸ εἰς τὸν λόγον, καὶ ὄχι εἰς τὸν ἄλλον.

5 Διότι ~~ἕνας~~ ἕνας θέλει σηκώσει τὸ ἰδικόν του φορτίον.

6 Καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ διδάσκεται τὸν λόγον, ἂς κάμνῃ κοινωνὸν τὸν διδάσκαλον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγαθὰ ὁποῦ ἔχει.

7 Μὴ πλανᾶσθε, ὁ Θεὸς δὲν γελᾶται· διότι ὁποῦ σπείρει ἄνθρωπος, ἐκεῖνο καὶ θέλει θερίσει.

8 Ὅτι ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὸν σάρκινόν του, ἀπὸ τὴν σάρκα θέλει θερίσει φθορά. καὶ ἐκεῖνος ὁποῦ σπείρει εἰς τὸ πνεῦμα, ἀπὸ τὸ πνεῦμα θέλει θερίσει ζωὴν αἰώνιον.

9 Ἂς μὴν ὀκνοῦμεν κάμνοντες τὸ καλόν. διότι ἐὰν δὲν ὀκνήσωμεν, εἰς τὸν καιρὸν, θέλομεν θερίσει.

10 Ἄρα λοιπὸν ἔως ὁποῦ ἔχομεν καιρὸν, ἂς κάμωμεν τὸ καλὸν εἰς ὅλους, καὶ περισσότερον εἰς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

11 Ἴδετε πόσα μακρὰ γράμματα σᾶς ἔγραψα μὲ τὸ χέριμου.

12 Ὅσοι θέλουν νὰ φαίνωνται καλοὶ εἰς τὴν σάρκα, ἐκεῖνοι σᾶς ἀναγκάζουν νὰ περιτμηθῆτε, μοναχὰ διὰ νὰ μὴν διωκόμεθα, διὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ.

13 Διατὶ καὶ οἱ αὐτοὶ ὁποῦ περιτέμνονται φυλάγουν τὸν νόμον, θέλουν θέλουν νὰ περιτμηθῆτε ἐσεῖς, διὰ νὰ καυχῶνται εἰς τὴν ἰδικήσας σάρκα.

14 Ἀμὴ ὄσον εἰς ἐμένα νὰ μὴν γένῃ νὰ καυχηθῶ, παρὰ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διαμέσου τοῦ ὁποῖου ὁ κόσμος ἐσταυρώθη εἰς ἐμένα, καὶ ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον.

15 Διατὶ εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν οὔτε περιτομὴ δύναται τίποτες, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ ἡ καινουργία κτίσις.

16 Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσι, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ.

17 Ἀπὸ τοῦ νῦν μηδείς με κοπιάτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω.

18 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

† Ἐγράφη ἀπὸ Ῥώμης.

Εἰς Ἐφεσίους ἐπιστολὴ Παύλου.

Κεφ. α. 1.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς ἁγίους τοὺς οὖσι καὶ πιστοὺς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,

4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ,

5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἣν ἐχαρίσατο ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ (τοῦ υἱοῦ.)

7 Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν συγχώρησιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς χάριτος αὐτοῦ,

8 τοῦ ὃ ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς, ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

9 γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ

10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν αὐτῷ·

11 ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,

12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ τῆς ἐπαγγελίας,

14 ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ.

7 συγχώρησιν

10 τὰ σύμπαντα θρόνοις· ἢ συμβιβάσῃ.